16/03/2022

“Η οδός προς την αγιότητα” – Το νέο βιβλίο του Μητροπολίτου Ναυπάκτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

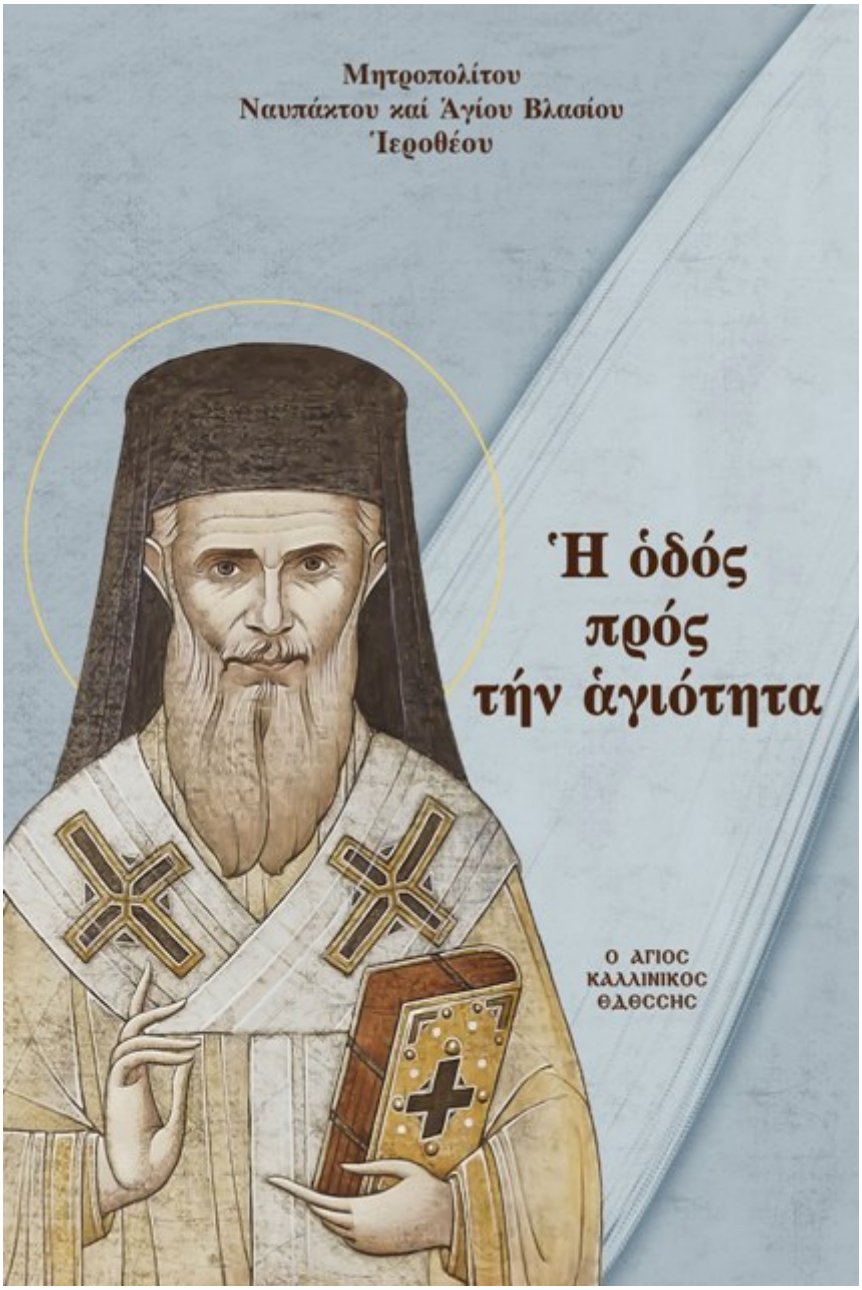

Κυκλοφόρησε το νέο βιβλίο του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου με τίτλο “Η οδός προς την αγιότητα” που αναφέρεται στον Άγιο Καλλίνικο, Μητροπολίτη Εδέσσης.

Από τον πρόλογο του βιβλίου διαβάζουμε:

Μετά τήν ἁγιοκατάταξη τοῦ Γέροντος καί πνευματικοῦ μου πατρός Καλλινίκου, Μητροπολίτου Ἐδέσσης, δημοσίευσα δύο βιβλία μέ τίτλους, τό πρῶτον *Ὁ ἅγιος Καλλίνικος, Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας* καί τό δεύτερον *Ἀναμνήσεις ἀπό τόν ἅγιο Καλλίνικο Μητροπολίτη Ἐδέσσης καί κείμενα ἁγιοκατάταξης*, τῶν ὁποίων τό ὑλικό, μαζί μέ ἄλλες προσθῆκες, προερχόταν ἀπό ἕνα παλαιότερο βιβλίο μου πού ἔγραψα γι᾽ αὐτόν μέ τίτλο *Κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας* , πού ἔχει ἐξαντληθῆ πρό πολλοῦ.

Τό παρόν βιβλίο μέ τίτλο *Ἡ ὁδός πρός τήν ἁγιότητα* καί ὑπότιτλο *Συμπληρωματικά στοιχεῖα ἀπό τόν βίο καί τήν πολιτεία τοῦ ἁγίου Καλλινίκου Μητροπολίτου Ἐδέσσης* περιλαμβάνει σημαντικά κεφάλαια πού εἶχαν δημοσιευθῆ στό βιβλίο *Κόσμημα τῆς Ἐκκλησίας* καί δέν εἶχαν συμπεριληφθῆ στά δύο προαναφερθέντα βιβλία.

Τό σημαντικό εἶναι ὅτι ὅλα τά κεφάλαια τοῦ παρόντος βιβλίου παρουσιάζουν πολλές λεπτομέρειες ἀπό τήν ζωή του, πού δείχνουν σαφῶς τό πῶς ὁδηγήθηκε στήν ἁγιότητα. Δηλαδή, ὁ τρόπος πού μεγάλωσε στό ἐκκλησιαστικό περιβάλλον τοῦ χωριοῦ του, ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον ἀντιμετώπισε τίς θεολογικές του σπουδές, τήν στρατιωτική του θητεία, τήν ποιμαντική του διακονία, κυρίως, ὅμως, τίς πολλές δοκιμασίες καί τούς πειρασμούς πού εἶχε στήν ζωή του, μέ ἀποκορύφωμα τήν ἀσθένειά του, δείχνει τό πῶς ἁγιάζεται κάποιος, ἰδιαίτερα ἕνας Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή στήν ὁποία τονίζεται, κυρίως, τό «τί» καί ὄχι τό «πῶς». Δηλαδή, ὁμιλοῦμε συνεχῶς γιά τό τί εἶναι ὁ ἅγιος καί ὄχι γιά τό πῶς γίνεται κανείς ἅγιος. Ἔχει, ὅμως, μεγάλη σημασία τό «πῶς» γίνεται κανείς ἅγιος, γιατί αὐτό τό «πῶς» δείχνει τήν ὁδό πού ὁδηγεῖ στήν ἁγιότητα.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ἑρμηνεύοντας τόν Κανόνα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί σέ ἄλλα σημεῖα, ἀναφέρεται στό «πῶς καί μέ τί τρόπον» θά συλλάβουμε πνευματικῶς στήν ψυχή μας καί θά γεννήσουμε τόν Χριστό. Αὐτό τό «πῶς καί μέ τί τρόπον» ἤ τό «πῶς καί κατά τίνα τρόπον», συνιστᾶ ὅλη τήν θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καί ὡς ὁμολογία πίστεως καί ὡς ἡσυχαστική ζωή. Εἶναι ἀπαραίτητο αὐτό τό «πῶς», γιατί τίποτα δέν γίνεται ἀπροϋποθέτως.

Αὐτό τό «πῶς» εἶναι ἡ ὁδός πρός τήν ἁγιότητα. Ὁ Ἴδιος ὁ Χριστός κήρυττε: «Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» (Ἰω. ιδ΄, 6). Ὁ Χριστός εἶναι τό πᾶν γιά τόν ἄνθρωπο. Αὐτός εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ζωή, ἀλλά καί ἡ ὁδός γιά νά φθάση ὁ ἄνθρωπος

καί νά ἐνωθῆ μαζί Του.

Στό βιβλίο τῶν *Πράξεων τῶν Ἀποστόλων* ὑπάρχουν χωρία στά ὁποῖα ἡ νέα ζωή πού ἔφερε στόν κόσμο ὁ Χριστός χαρακτηρίζεται «ὁδός» καί οἱ Χριστιανοί πού ζοῦν αὐτήν τήν ζωή χαρακτηρίζονται ὡς βαδίζοντες τήν «ὁδόν» (Πράξ. θ΄, 2). Ἡ Χριστιανική πίστη ὀνομάσθηκε «ὁδός σωτηρίας», (Πράξ. ιστ΄, 17), «ὁδός τοῦ Κυρίου» (Πράξ. ιη΄, 25), «ὁδός τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. ιη΄, 26). Στήν «Διδαχή τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων» γίνεται λόγος γιά τίς δύο ὁδούς, τήν ὁδό τῆς ζωῆς καί τήν ὁδό τοῦ θανάτου. Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος ἀποκαλεῖ τούς Χριστιανούς «θεοδρόμους», ἐπειδή ἀκολουθοῦν τήν ὁδό πού ὁδηγεῖ στόν Θεό καί αὐτό γίνεται μέ τήν δύναμη τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἱερός Νικόλαος Καβάσιλας, πού ὁμιλεῖ γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀναφερόμενος στόν λόγο τοῦ Χριστοῦ «ἐγώ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή» γράφει ὅτι Αὐτός, δηλαδή ὁ Χριστός, εἶναι «ᾧ δυνάμεθα βαδίζειν, αὐτὸς δέ ἐστιν ἡ ὁδός, καὶ πρός γε ἔτι τὸ κατάλυμα τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ πέρας», πού σημαίνει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ὁδός, Αὐτός μᾶς δίνει τήν δύναμη νά βαδίζουμε τήν ὁδό καί Αὐτός εἶναι τό κατάλυμα τῆς ὁδοῦ, ἀλλά καί Αὐτός εἶναι τό τέλος τῆς ὁδοῦ.

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος ὡς νέος, ὡς θεολόγος, ὡς στρατιώτης, ὡς Πρωτοσύγκελος-Πρεσβύτερος, ὡς Ἐπίσκοπος ἀγάπησε πολύ τόν Χριστό, βάδισε αὐτήν τήν «ὁδόν τοῦ Θεοῦ», ἦταν ἕνας «θεοδρόμος», ἦταν ἕνας «ὁδίτης» πού ἤθελε νά γίνη «πολίτης» τῆς οὐράνιας πατρίδας, καί μᾶς ἔδειξε μέ τόν βίο καί τήν πολιτεία του, ὄχι μόνον τί εἶναι ὁ ἅγιος, ἀλλά καί τό πῶς γίνεται κανείς ἅγιος, μᾶς ἔδειξε «τήν ὁδό πρός τήν ἁγιότητα».

Βάδιζε τήν «ὁδόν τοῦ Θεοῦ» μέχρι τέλους, ὑπῆρξε «πιστός ἄχρι θανάτου» καί ἔλαβε «τόν στέφανον τῆς ζωῆς» (Ἀπ. β΄, 10). Δέν βάδισε μόνον τήν «ὁδόν», ἀλλά ἔφθασε καί στό «πέρας» τῆς ὁδοῦ πού εἶναι «ἡ τελεία τῶν τελείων ἀτέλεστος τελειότης», κατά τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Σιναΐτη.

Αὐτό τό «πῶς» τῆς ἁγιότητος, αὐτήν «τήν ὁδό πρός τήν ἁγιότητα» θά παρακολουθήση ὁ ἀναγνώστης στό παρόν βιβλίο.

Ἔγραφα στήν Ναύπακτο
τήν 15η Ὀκτωβρίου 2021,
ἑορτή τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων
τοῦ ἁγίου Καλλινίκου.

Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου ***Ἱερόθεος***

Περιεχόμενα τοῦ βιβλίου

1. Βίος καί πολιτεία του

- α. Τό οἰκογενειακό περιβάλλον
- β. Νηπιακή καί παιδική του ζωή
- γ. Ὡς Φοιτητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
- δ. Ἡ εἴσοδος στήν ἐκκλησιαστική διακονία
- ε. Ἡ στρατιωτική του θητεία
- στ. Ἐπιστροφή στήν ἐκκλησιαστική του διακονία
- ζ. Χειροτονία του εἰς Διάκονον καί Πρεσβύτερον
- η. Οἱ σχέσεις του μέ τόν Ἱερόθεο
- θ. Κατά τήν τοποτηρητεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
- ι. Ἡ ἐκλογή νέου Μητροπολίτου
- ια. Ἐκλογή του σέ Μητροπολίτη Ἐδέσσης

2. Ἡ ποιμαντική του διακονία ὡς Ἐπισκόπου

- α. Εὕρεση συνεργατῶν
- β. Καταρτισμός τῶν Ἐφημερίων
- γ. Χειροτονία νέων Κληρικῶν
- δ. Ποιμαντορικές Ἐγκύκλιοι
- ε. Περιοδεῖες στήν Μητρόπολή του
- στ. Περιοδεῖες ἐξομολόγων
- ζ. Ἀνέγερση καί καλλωπισμός Ἱερῶν Ναῶν
- η. Ἀνοικοδόμηση κτιρίων – ἱδρυμάτων
- θ. Ἱερές Μονές -Ἡσυχαστήρια
- ι. Ἡ διακονία του στά Γραφεῖα
- ια. Ἐπισκέψεις στά Σχολεῖα
- ιβ. Ἁγιογραφικές συνάξεις
- ιγ. Διοργάνωση τῆς φιλανθρωπίας
- ιδ. Ἐπισκέψεις στά Νοσοκομεῖα
- ιε. Ἐπισκέψεις στόν Στρατό
- ιστ. Πρόεδρος διαφόρων Ἱδρυμάτων
- ιζ. Ἐπισκέψεις κατ᾽ οἶκον
- ιη. Ἀγάπη γιά τούς ἁγίους

3. Οἱ σχέσεις του μέ τό Ἅγιον Ὄρος

4. Τά κηρύγματά του

- α. Τό ἔνδυμα τῆς ψυχῆς
- β. Ἡ σιωπή τῆς Θεοτόκου
- γ. Λόγος σέ ἐξόδιο ἀκολουθία
- δ. Ἡ ἀξία τοῦ μοναχισμοῦ
- ε. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός

5. Ὡς ἐπιστολογράφος

- α. Ἁπλότητα ἔκφρασης μέ ὑψηλό περιεχόμενο
- β. Συντομία, περιεκτικότητα μέ πνευματικά νοήματα
- γ. Ἀκριβολογία μέ οὐσιαστική καθοδήγηση
- δ. Ἀμεσότητα καί ζωντάνια μέ οὐσιαστικό λόγο
- ε. Ἐκφραστικότητα μέ ψυχική ὡριμότητα
- στ. Εἰλικρίνεια μέ καθαρότητα καρδίας
- ζ. Διακριτικότητα μέ ἀγάπη
- η. Εὐαισθησία μέ εὐγένεια ψυχῆς
- θ. Ἐξομολογητικότητα μέ ἀρρενωπό ἦθος
- ι. Διδακτικές καί παραμυθητικές μέ λεπτότητα
- ια. Ποιμαντική διακονία διά τῶν ἐπιστολῶν
- ιβ. Ἐκκλησιαστικό φρόνημα

6. Οἱ δυσκολίες καί ἡ ἀντιμετώπισή τους

- α. Γενικές δυσκολίες τῆς ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως
- β. Ἡ ἐκλογή του ἐπί Ἱερωνύμου
- γ. Οἱ ἀγῶνες του μέ τήν Μασωνία
- δ. Ἡ περίοδος τῆς μεταπολίτευσης
- ε. Ἡ προπαγάνδα τῶν Σκοπιανῶν
- στ. Τά γεγονότα σχετικά μέ τόν ΟΔΔΕΠ
- ζ. Τά γεγονότα τοῦ Πάσχα 1977
- η. Τά γεγονότα ἀπό τήν πρόταση ἱδρύσεως νέας Μητροπόλεως
- θ. Οἱ ἐπιθέσεις τῆς ἐφημερίδος «Τά Μογλενά»
- ι. Ἡ ἀσθένειά του

7. Τά μετά τήν κοίμησή του

- α. Ἡ κοίμησή του καί ἡ μεταφορά τοῦ σκηνώματός του στήν Ἔδεσσα

- β. Ἐξόδιος ἀκολουθία καί ταφή
- γ. Διάφορα κείμενα
- Καλός Ποιμήν
- Ὁ πολυτάλαντος Κληρικός
- Κατευόδιο σέ μιάν ἀγνή ψυχή
- Ἐκλεκτός δοῦλος καί ἅγιος Ἐπίσκοπος
- Εὐαίσθητος Ἀρχιερέας
- Καρτερικός καί γλυκύς Μητροπολίτης
- Ἱεροπρεπής καί ζηλωτής
- Ζωντανή παρουσία
- Ἕνας ἀθόρυβος Ἱεράρχης
- Πρᾶος καί ταπεινός
- Κεκοσμημένος μέ τό Ἁγιοπατερικόν ἦθος
- Ὑπάρχουν καί φτωχοί Ἱεράρχες πού πρέπει νά παραδειγματίσουν πολλούς
- Ἕνας ἀληθινός Δεσπότης!
- Τέλειος καί σεβαστός
- Ἁπλός καί προσιτός
- Ὀρφανοί καί ἀπροστάτευτοι
- Διάφανος καί ἀέρινος Ἐπίσκοπος
- Σπάνιος ἀνθρωποπλάστης
- Τό ἄρωμα τῆς ἀπουσίας
- Πάμφτωχος
- Ἀλησμόνητος καί ἅγιος Ποιμενάρχης
- Ζωντανή εἰκόνα
- Γλυκύς Ἱεροκήρυκας καί στοργικός Πατέρας

8. Ὑπέρβαση τοῦ θανάτου

- α. Ἡ ζωοποιός νέκρωση
- β. Ἀγάπη ἀπό ζωηφόρο τάφο
- γ. Ἄρωμα ἐλευθερίας
- δ. Μνήμη θανάτου καί ἀνάστασης

Ἐπίμετρον

- Κήρυγμα Μητροπολίτου Σαράντα Ἐκκλησιῶν κ. Ἀνδρέου
- Ὁμιλία Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἐμμανουήλ

[Δεῖτε τό βιβλίο στό site τοῦ ἐκδότη]